

Influència del "Mass Media" en la nostra Llengua

Un dels factors més adversos i que te més incidència en el deteriorament de la nostra parla, és el "mass media", aclareix que "mass media" significa mitjos de comunicació com cine, premsa, ràdio i televisió, d'ací la bona intenció en principi de la creació d'una televisió exclusivament valenciana com Canal 9, que en el seus estatuts fundacionals presentava com a motiu fonamental de la seua creació, fomentar el valencià. Però aquesta intenció s'ha vist enterbolida per presions i falta de bona voluntat i el resultat ha sigut una televisió "transvestida", ni mascle ni femella, que no aconsegueix més que mínimament els objectius per a que va ser creada. En la meua in-

fantesa parle dels anys 40, la meua àvia em preguntava, "vols que et fage una truita", "vols un xarop", "pren-te aquesta píndola", i en el meu interior em deia que mal parlen els vells, en el decurs del temps amb l'estudi de la nostra llengua tristement m'he adonat que truita, xarop i píndola eren correctes i no ho eren "tortilla", "jarabe" i "píldora", que jo creia que ho eren, el resultat és que la meua àvia era més pura lingüísticament parlant que jo, i amb quasi nul·les influències dels mitjos de comunicació.

En aquells temps anava a l'escola i la cadira, taula, llit que la meua mare em deia en casa en arribar a l'escola es transformaven en "silla", "mesa", "cama", lo qual vullgues o no em causava una certa confusió mental i un progresiu deteriorament de la meua parla, afegint al

meu vocabulari força castellanismes com "pasillo", "madera", "comedor", etc., i és que la cosa no para i paraules que havien resistit fins ara, com bresquilla, suc, meló roig i seitó, s'han transformat en melocotó, zumo, sandia i boqueró i si no hi posem remei va de mal en pitjor, i no és per falta de riquesa en la nostra llengua, sinó prenguen exemple, les incorrectes melocotó es deuen dir, bresquilla, melicó i prèsec, zumo és suc, sandia és meló roig, meló d'aigua, meló de moro, meló d'Alger, sindria, sindriera i xindria i boqueró és aladroc, anxova o seitó, i per a més vergonya nostra em de triar clar està influït pels mitjos de comunicació d'aquest ampli ventall de possibilitats, les incorrectes melocotó, zumo, sandia i boqueró, esperem si més no que l'ensenyament de la

nostra llengua a l'escola pugue pal·liar una mica aquest desgavell lingüístic.

Per acabar faré incidència en dos paraules maleïdes, "madera" i "concejal", i els provaré la seua incorrecció, al que treballa la fusta li deiem fuster, per tant com a castellanisme "madera" està fora de lloc sinó al fuster li deuríem de dir "maderer". Quant a "concejal", la cosa es més sucosa, les seues correctes son regidor, edil, conseller i paer, si recordem la cançó típica del nostre poble "l'Enramada", hi ha una paràgraf que diu: estant fent una enramada, ens vingueren dos senyors, un el senyor alcalde, l'altre el senyor regidor, regidor i regidora, significa que regeix o individu d'un Ajuntament, com antigament es deia, i és el "concejal" que la polució lingüística derivada dels mitjos de comunicació ens ha posat de moda el que hauríem de bandejar del nostre vocabulari.

Aureli Puig i Escolí.
Mas El Molló

"Valorem el que tenim"

Me he decidido a escribir para todos los lectores del "Tossal Gros" para daros mi opinión referente a nuestro pueblo, les Coves de Vinromà.

También quiero aclarar que en cierta manera me animé a escribir cuando oí en el último número que alguien de fuera del pueblo nos tuviera que decir, "Per què m'agrada Les Coves", y esto me hizo pensar que siempre pasa igual "no sabemos valorar lo nuestro".

Y como he dicho lo nuestro, que seguramente no es-

tará bien para todos, pero bien pensado tampoco se está tan mal, ¿o no?.

Me gustaría poder explicar con estas letras los sentimientos siempre difíciles de explicar y transmitir, pero... cuando se está lejos por mucho tiempo de su tierra sin posibilidad de venir en un fin de semana o en un puente o en un viaducto, cuando los colores que tus ojos ven no son los tuyos, cuando el lenguaje no es el tuyo, cuando el sabor no es el tuyo, los perfumes no son de paella de los domingos ni de olleta de entre semana, y

el saludo de la mañana no es del "bon día", cuando después de un día de lluvia no sientes el romero de las montañas que perfuma nuestra pueblo... en definitiva cuando nada es lo tuyo, entonces la añoranza por tu tierra y el placer de volver a élla es tan importante que ya no piensas en esas pequeñas cosas que criticamos, a veces con razón, pero que os puedo asegurar que en el pueblo de al lado también las tendrán, y si no son éstos serán otros, porque no hay un sitio perfecto en el mundo donde vivir.

Estoy segura que estas líneas llegarán al corazón de los covarxines que viven lejos por motivos diferentes, pero mi intención es llegar al fondo del corazón de los que viven en Les Coves todo el año y que sepan lo que se siente cuando se está lejos de aquí.

Una covarxina